

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Cælum & stellas, nos interitûs nostri admonere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

amaritudinem mortis necessario subintrant. Mors enim est omnium
pana, omnium tributum, omnium carcer, omnium domina, omnium
receptaculum.

Igitur, ne mortis immemores essemus, natura eius signum
nobis in terrâ per tumulos mortuorum, per arbores & silvas, per
folia & gramina; per flores & fructus; in aqua per fluctus &
portus; per naues & descensum; in ipsa etiam flamma, per eius
extinctionem impressit. Quid ni etiam in aëre, & vapore per
aërem ascendente, ventisque ibi dominantibus? De vapore
S. Iacobus ait: *Quæ est vita vestra? vapor est ad modicum parens, &* Iac. 4. 14.
deinceps exterminabitur. Vapor ex aqua in altum ascendit, nec
diu ibi perseverat, sed in pluuiam resolutus, delabitur in terram.
Extolluntur multi eò usque, vt se digito nubes attingere, vel
ipsam cælum sublimi vertice ferire arbitrentur: et eò profundius
cadunt, quò altiùs ascenderunt. De vento Iob loquatur. *Me-* Iob. 7. 7.
mento, ait, quia ventus est vita mea. Cur ventus? quia venti mo-
tus est velocissimus, fuga & lapsus irrevocabilis. Vnde legimus:
Recordatus est, quia caro sunt, spiritus vadens, & non rediens. Quip- Psal. 77. 39.
pe ventus numquam reperit suam originem, vnde erupit, & à
qua incitatus est; sed *lustrans uniuersa in circuitu pergit spiritus,* Eccl. 1. 6;
& in circulos suos reuertitur. Hinc suprâ citatus Idiota: *Ventus* Idiota de
est vita nostra, quia invisibiliter & incessanter, ac sine reditu transit. contem-
Quadrat etiam huc alia lectio: *Spiritus est vita mea,* quod Græci mort.
pro respiratione, & spiritu, quem ducimus, accipiunt, cui magna S. 14.
est cum ventis similitudo. Cessant subitò venti: cessat subitò
respiratio, cum homo expirat. Quin & nubes nobis transitum
nostrum indicant. Sicut enim *in conspectu eius nubes transferunt,* Psal. 17. 13.
ita & nos transimus, qui *lumen nubes sine aqua, qua a ventis trans-* Iudic. 12.
feruntur, nec in vno loco diu perseverant; quia non habemus hic
manentem civitatem.

Ex aëre oculos ad ipsum cælum mittamus, etiam immor-
tales illi orbis, & splendidissima ætheris lumina transibunt, im-
mò in hoc etiam quotidie transeunt & occidunt, vt moneant
nos quoque vergere ad occasum: Appositè doctissimus Idiota
ait: *Sicut omnes stella, qua ab oriente veniunt, quamuis sint magna* Idiot. lib. cit.
celeritatis & virtutis, tendunt tamen ad occasum, & ibi secundum S. 1.

diuersos circulos, alia tardiùs, alia ociùs se se à nostris aspectibus abscondunt; sic etiam homines uniuersi, ab Oriente, id est, per natiuitatem intrant in mundum, quamuis ibi aliquamdiu rutilent, & clarescant, necesse est tamen, quòd tandem ad Occasum mortis, alij tardiùs, alij citiùs, secundum cursum durationis, quam à DEO acceperint, veniant, decidantq;, & à mundi aspectibus se se subtrahant, & recedant. Quòd si in cælo signa sunt interitus, cur non etiam in terra passim occurrant signa mortalitatis? *Ve nemo miratur, liquefactum, quod potuit liquecere; ait Plutarchus, sectum, quod erat sectile; exustum, quod erat exustibile: ita mirandum non est, mortuum esse, qui erat mortalis.* Mortale autem est, quidquid sub sole est.

Plutarch. in
Moral.

VI.

Hinc & marmora rumpuntur, & saxa dissiliunt, & ipsam æs non ita perennat, vt non tandem rubigine exedatur. Neque palatia vlla, aut turres vllæ ita fuerunt firmæ, vt non tandem fenescant, & fatiscantes collabantur. Quin integræ vrbes sua fata ferunt, & ibi aratur, vbi ante Principes Regesq; habitauerunt. *Omnes, quæ vsquequaq; ponuntur, vrbes, vbi fuerunt, aliquando quæretur, ait Seneca, & vano excidij genere tollentur. Alias destruent bella, alias desidia, paxq; ad inertiam versa consumit, & magnis opibus exitiosa res luxus.* Bello destructa est Sichima, quam cepit Abimelech, destructaque est ita, vt sal in ea dispergeret. Pari modo, post quatuordecim annorum obsidionem, euerterunt Numantiam Romani. Nam P. Africanus duos terrores Imperij Romani, etiam Carthaginem deleuit. Quod & decantatæ illi Troiæ accidit. Si de luxu quæramus, Pentapolis sit exemplo, & incendium Sodomitarum, vbi omnis humo fumat terra. Hæc cadauera urbium, & tot mœnium cineres, quid aliud clamant, quàm & homines casuros, morte decinerandos?

Senec. ep 72.

Iudic 9. 45.

Flacc. lib. 2.
Cic pro Mu
sæna.

VII.

Luc. 7. 12.

Quòd si in vrbes ipsas ingrediamur, quot non occurrent occasiones mortis animo recolendæ? Ipse Saluator cum appropinquaret porta ciuitatis (Naim) ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris suæ, & hæc erat vidua: & turba ciuitatis multa cum illa. Triplex mortis admonitio: defunctus filius; vidua, cuius maritus fuerat defunctus; & populus defunctum pullatis vestibus lugens. Itaque quotiescumque funus nobis; aut vidua,

vcl